

Les quatre noves carreres s'estrenen

Els estudiants de les quatre noves titulacions que oferta la Universitat de València el curs 2005/2006 s'han incorporat ja a les classes. El catàleg de carreres que imparteix la institució s'ha enriquit enguany amb Humanitats, Traducció i Interpretació, Criminologia, i Ciències Polítiques i de l'Administració. Amb elles, l'oferta de la Universitat arriba a les seixanta titulacions. Els quatre títols incorporats han estat molt demanats pels nous estudiants que s'incorporen des de l'ensenyament secundari, però també per part de titulats en altres disciplines i de professionals. Pocs joves valencians han d'emigrar ara a altres ciutats per a cursar els estudis que desitgen. **Pàgs. 6/7**

Estudi sobre accessibilitat de persones amb discapacitat

La de València és la universitat espanyola que més estudiants amb discapacitats té de forma presencial. Aquest resultat és fruit de l'esforç que la institució està duent a terme per a fer més accessibles els campus i les facultats. La Delegació per a la Integració de Persones amb Discapacitat acaba de presentar l'*Estudi d'Accessibilitat Física*. **Pàg. 3**

UN DILLUNS SENSE SOL. No sempre és possible estar els dilluns al sol. Cada molt de temps la Lluna s'interposa entre el Sol i la Terra. El passat dilluns fou el torn d'un eclipsi anular: la Lluna no va cobrir totalment l'esfera solar i durant uns instants va deixar veure només un anell de llum. La Universitat de València va posar tota la seua infraestructura a l'abast de la societat valenciana per a facilitar la contemplació de l'eclipsi i per a explicar el fenomen. **Pàg. 12**

Bústia oberta

Moment del segon contacte, en què el disc de la lluna entra dins del disc solar, observat en el telescopi apocromàtic de l'Aula d'Astronomia. FOTO: ENRIC MARCO

Decepció

Quan es parla del prestigi d'una universitat tothom entén que parlem de la producció científica del seu professorat i també de la qualitat dels seus estudis. Tot açò es mesura mitjançant diversos índexs i, uns per altres, la nostra Universitat no surt malparada. Hi ha, però, un altre aspecte, que podíem anomenar imatge o projecció pública de la Universitat, de definició més borrosa i més complex de mesurar. A compte de què tot el romanç que precedeix? A compte que diumenge passat els diaris, en parlar de l'eclipsi anular del dilluns dia 3, donaven com a referència la nostra Universitat. Aquells que volien veure'l en directe i amb bona explicació podien acudir al Campus de Burjassot on veurien

satisfeta la seua curiositat. Així va ser. Per als que no podíem acudir-hi, la nostra casa havia previst una adreça internet en la qual podríem matar el desig i l'enyorança. Si intentàreu connectar-vos a l'adreça prevista ja li veureu el sentit al títol d'aquest escrit. No sé si em va doldre més el desengany que tindrien aquells a qui, lluny d'aquí i en un lloc on l'eclipsi no era visible, els vaig fer saber, amb un cert orgull, que la meua Universitat els resoldria el problema, o l'ocasió perduda pel que fa a guanyar imatge entre la gent del carrer. Deu haver-hi alguna explicació. Algú hauria de donar-la. Encara que només fóra per salvar-nos de caure en la temptació de pensar allò de... "en quines mans està el pandero!".

Paco Montes.
Professor del Departament
d'Estadística i I. O.

L'ANIMALADA DE TONI MESTRE

Nou DISE

Edita: Universitat de València.
Director: Francesc Bayarri.
Consell de Redacció: Remei Castelló, Olga Dènia, Alfons Cervera i Manuel Peris.
Disseny i maquetació: Tomás Gorriá.
Fotografia: Miguel Lorenzo.
Correcció lingüística: Agustí Peiró.
Administració i Serveis: Silvia Perete, Vicent Martínez i Mònica García.
Publicitat: Publipress. Tel. 96 391 84 00.

Redacció: Gabinet de Premsa (avinguda Blasco Ibáñez 13, 46010). Tel. 96 386 41 13. Fax: 96 386 41 14.
Correu electrònic: Premsa@uv.es.
Nou DISE digital: <http://www.uv.es/~noudise>.
Impremta: Indugraf S.A.
Depòsit legal: V-1.612-1997.
ISSN: 1138-0624.

Consell Editorial: Antoni Tordera, Pilar Sanz, Josep Maria Jordan Galduf, Asunción Dobón, Francesc Bayarri i Manuel Peris.

El nét de Lázaro Cárdenas visita la Universitat de València

El rector de la Universitat de València, Francisco Tomás, va rebre dimarts passat el governador de l'Estat de Michoacán (Mèxic), Lázaro Cárdenas Batel, a l'edifici històric de la Nau. El

governador és nét del president mexicà Lázaro Cárdenas, en la memòria del qual se celebra aquests dies a Espanya un gran homenatge per l'acollida que va dispensar a l'exili republicà després de la guerra civil. Lázaro Cárdenas Batel va visitar l'antic edifici de la Universitat de València, per tindre posteriorment un esmorzar de treball amb el rector, Francisco Tomás, amb el vicerector de Política Científica i Cooperació Internacional, Manuel Costa Talens, i amb el delegat del rector per a convenis internacionals, Vicent Andreu. Cárdenas estava acompanyat pel cònsol de Mèxic, Vicente Sos, i pels secretaris de Cultura, Turisme i Afers Internacionals de l'Estat de Michoacán. Les autoritats acadèmiques i la delegació michoacana han fet un repàs als programes de cooperació que la Universitat de València manté amb les universitats d'aquest estat mexicà. FOTO: M. LORENZO

UNIVERSITAT DE VALÈNCIA

www.uv.es/~noudise

La Universitat de València, a l'abast de tot el món

Un dilluns ple de lluna

REDACCIÓ

Milers de persones s'acostaren dilluns passat a la Universitat de València per a veure l'esperat eclipsi de sol. El gran desplegament de mitjans i les mesures de seguretat adoptades per la institució afavoriren la mobilització de nombrosos ciutadans que s'acostaren fins a diversos punts de la Universitat i compartiren experiència amb estudiants, professors i personal d'administració i serveis.

La seu central de la Universitat, el Rectorat, presentà l'esdeveniment a través d'amenes xarrades explicatives que escoltaven amb interès els presents. Per a il·lustrar-les es comptava amb una pantalla gegant que, unida al telescopi més antic de la Universitat, el Grubb del 1909, transmetia en directe el que succeïa al cel. A més, els voltants de l'edifici s'ompliren de curiosos que podien gaudir del fenomen a través dels telescopis de projecció que s'instal·laren al carrer. Tot el treball estava també encaminat perquè els processos de l'eclipsi se seguiren per internet a través de la *web* de la Universitat. El gran nombre de visites va fer que la xarxa es col·lapsara i que l'esforç no resultara del tot recompensat. Els membres de l'Observatori Astronòmic de la Universitat feren un gran treball perquè l'eclipsi arribara al màxim nombre de persones possible i que el fenomen no es quedara simplement en l'observació, sinó que els més curiosos pogueren arribar a comprendre'l.

DESPLEGAMENT A BURJASSOT. Més de tres mil persones observaren el fenomen astronòmic més important de l'any al Campus de Burjassot. L'observació popular de l'eclipsi anular de sol va ser organitzada, en aquest cas, pel Departament d'Astronomia i Astrofísica de la Universitat a l'Aula d'Astronomia, situada a l'Edifici d'Investigació Jeroni Muñoz.

Es van utilitzar dos telescopis per a veure l'esdeveniment: un solar, que projectava la imatge del sol sobre una pantalla translúcida a l'aula docent, i un altre òptic, que projectava la imatge del sol sobre una pantalla a la cúpula de l'estació d'observació. Una *webcam* captava aquesta última imatge i la posava a disposició de tothom en internet en la pàgina *web* de l'aula. A més, els estudiants de l'AdR de Física van posar els seus telescopis a l'abast del personal del campus i del públic en general. Van instal·lar dos telescopis a la plaça central del campus, un altre davant l'edifici de Farmàcia i un altre en una de les terrasses de l'edifici d'investigació.

Es van habilitar dues sales multimèdia del campus per a veure l'eclipsi a través de la xarxa informàtica de la Universitat. "A les 9 ho-

Diversos moments als campus de Burjassot i Blasco Ibáñez durant l'eclipsi.

FOTO. RAFAEL LOPEZ

FOTO. M. LORENZO

FOTO. M. LORENZO

FOTO. ENRIC MARCO

res notarem que la *web* de la Universitat estava caiguda o donava un accés molt lent. Així que les sales multimèdia no pogueren ser utilitzades, ja que no rebien el senyal enviat des de la cúpula. Així doncs, es va haver de suspendre aquesta part de l'activitat. La multitud d'accessos a la citada *web* va sobrecarregar la línia i va fer caure la xarxa. En finalitzar l'eclipsi, cap a les 12:30 hores, s'havien produït sis mil nou accessos amb èxit a la *web*. Quantes persones ho devien haver intentat sense èxit?", explicava Enric Marco, coordinador de l'observació de l'eclipsi anular al Campus de Burjassot.

Des d'ací observaren l'eclipsi, a més de la comunitat universitària i alguns ciutadans que s'hi acostaren, els membres de l'Associació Rusadir d'Astronomia de Melilla, així com xiquets de quatre col·legis que havien concertat la visita amb l'organització de l'observació: CP Lluís de Santàngel del Saler, CP Campanar de València, IES Vicent Andrés Estellés de Burjassot i Col·legi Sant Roc de Benicarlup, en total uns dos-cents cinquanta xiquets de cinqué de primària a segon de batxillerat.

Quan s'acostaven les 11 hores, moment previst per a l'inici de l'anularitat, la gent anava agafant posicions i començava a situar-se a la porta del Rectorat, al carrer, a les terrasses de l'aula i en les altres terrasses de l'Edifici Jeroni Muñoz, com també a les zones enjardinades dels campus. En l'instant en què la lluna entrà totalment dins del disc solar, el silenci s'apoderà de tothom. "Diversos aplaudiments i algunes expressions de grata sorpresa se sentiren per tot el campus. El cel tenia en aquests moments una lluminositat tènue i estranya, que ningú de nosaltres no havia experimentat mai. La gamma de colors era ben diferent a la d'una hora abans, mentre que es notava una lleugera frescor per la davallada de la temperatura en uns dos o tres graus. Es veien moltes cares emocionades que gaudien d'un espectacle únic", va concloure Marco.

LA COLUMNA

Exili

Alfons Cervera

Abandones per força la terra on vas viure sempre. Enrere queden els forats de les bombes, els amics morts, la ràbia que en la cara et deixa la derrota. El paisatge ja no és teu: pertany als de la victòria. Des de la coberta del vaixell, des de l'altre costat de la frontera, des de la finestreta de l'autobús que ranqueja cap a una destinació incerta: quan des d'ací mires el que deixes enrere encara penses a tornar, que algun dia el retorn ha de ser possible. Aleshores, en els primers moments del desconcert, encara no saps que tornar és impossible, que mai no tornem del tot a cap lloc, ni tan sols al nostre. L'exili sempre deixa esquincalls espargits pels vorals del camí. Un d'aquests vorals va ser Mèxic per a l'exili republicà després de la guerra que va acabar el 39 (bé, alguns encara hui creuen que no es va acabar llavors i ressusciten tothora els seus fantasmes). I ara ha vingut per a rebre l'homenatge que li correspon la família de Lázaro Cárdenas, el president mexicà de quan van arribar allí Gaos, Cernuda, Zambrano i tants altres que no pertanyien al món de la cultura. Un dels seus néts, Cuauhtémoc Cárdenas, va estar a València i va ser rebut per les autoritats polítiques i per les de la Universitat de València. La vespra, a Madrid, ell mateix havia dit amb una certa pena que Espanya no ha volgut reconèixer-se en l'exili. I afegia, amb una emoció que fregava la innocència: "La democràcia s'enriquirà quan es reivindique la Segona República com un període de llum a Espanya". Així va dir el nét de Lázaro Cárdenas i segur que fins va haver-hi aplaudiments a la sala. No sabia que ací, segons apuntava un dia en la ràdio Rodríguez Zapatero (després Raimon i jo mateix el corregirem un poc), tenim un rei republicà. Bromes a part, Mèxic va obrir els braços a l'exili republicà i ambdós es van beneficiar. Però el dolor, les vides partides, la malenconiosa impossibilitat del retorn, seran sempre una petjada fosca en l'itinerari d'un país que, a hores d'ara, encara es nega a reconèixer-se en el temps millor—controvèrtit però millor—de la seua última història.